

Og så får fru Gitte Seeberg det endda afsluttet med at påstå, at der er tale om, at det er den brede middelklasse, der bliver forgyldt. Nu ved jeg ikke, hvad begrebet den brede middelklasse er, men jeg ved, hvordan indkomstfordelingen er på boligtyper her i Danmark, og den er sådan, at det er de mennesker, som har de mindste indkomster, der bor i lejeboligerne. Sådan er det. Og derfor må jeg sige, at mage til urimelig og usaglig fremstilling af de boligøkonomiske sammenhænge i den danske økonomi er det meget længe siden, jeg har hørt.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Hr. Keld Albrechtsen ved jo lige så godt som vi andre, at når der er noget, der hedder rentefradrag, og der er nogle, der får glæde af det, så er der fuldstændig modsvarende nogle andre, der betaler skat af renteindtægt, og det balanceprincip i samfundet gør, at det kommer ud med et stort blankt nul set fra samfundets side.

Den boligstøtte, vi yder, er der intet balanceprincip i, det er en direkte udgift for statskassen. Sådan hænger det nu engang sammen.

Og for at der ikke skal skabes myter, hr. Keld Albrechtsen: Man behøver ikke at lede med lup. Der er i og for sig utrolig mange ældre boligejere, som har slidt og slæbt for at betale deres hus ned, fordi de troede, at de så kunne bo husfrit; men det er jo også blevet en myte, fordi nu skal man betale overskud og alverdens ting af lejeværdien osv.

Men der er mange flere. Man behøver ikke at have lup. Man kan bare se sig rundt i kvarteret og se, hvor de ældste boligejere bor. Så vil man opdage, at mange af dem, de fleste af dem, ikke har lån.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Ja, det skal også blive en kort bemærkning, men det kan næppe komme bag på hr. Keld Albrechtsen, at vi unægtelig ser noget forskelligt på spørgsmålet om, hvad der er tilskud, og hvad der ikke er tilskud. Det Konservative Folkeparti opfatter ikke rentefradragsretten som en tilskudsordning, tværtimod. Vi havde debatten her i torsdags, hvor vi diskuterede den 20. almindelige vurdering, og hvis hr. Keld Albrechtsen havde været til stede, havde han måske også hørt de synspunkter, vi er kommet frem med.

Jeg vil nok sige, at man fra denne regerings side har gjort meget for at straffe boligejerne og for at beskatte dem yderligere netop nu, hvor man endnu en gang går ud og hæver lejeværdien. Så har vi fået kompenseret lidt på standardfradraget, men alligevel.

Men når vi taler om støtte, så taler vi om støtte, som betales direkte til huslejen. Man kan ikke komme uden om, hvad det koster at bygge i Danmark, og det er det samme, uanset om det er offentligt byggeri, eller det er privat byggeri. At prisen for at bo er høj, ja, det er, fordi det koster meget at bygge; men det i sig selv skulle jo ikke bevirke, at halvdelen af Danmarks lejere skal modtage støtte fra det offentlige.

Villy Søvnald (SF):

Dette lovforslag er den mest besynderlige sammenblanding af alt muligt fra Boligministeriet, som jeg har set i den tid, jeg har siddet i Folketinget. Jeg er tilhænger af det, man kunne kalde forenkling af den offentlige administration, og jeg formoder, at det her betyder, at vi fremover får ét lovforslag om året fra Boligministeriet, der samler alle de problemer, man ser i Boligministeriet, i ét lovforslag.

Må jeg ikke godt sige, at af hensyn til den politiske saglighed – det er trods alt et tema, der også bør have Folketingets interesse – ville det være rimeligt, at det her lovforslag blev delt op i tre: ét lovforslag, der vedrører hele diskussionen om boligstøtten og nichts weiter, ét lovforslag, der vedrører diskussionen om indskudslån i forhold til de bosniske flygtninge, og ét lovforslag, der indeholder de sidste småjusteringer på boligområdet.

Det er ganske enkelt urimeligt at begynde at blande tingene sammen på den her måde, og jeg synes, det er for let at slippe om ved det fra regeringens side. Det stiller os i den underlige situation, at vi ikke får mulighed for at tilkendegive ved en afstemning, at vi støtter dele af lovforslaget, mens der er dele af det, vi er inderligt imod.

Jeg vil godt opfordre boligministeren til, at vi får lovforslaget delt op, så vi kan forholde os til noget, der indholdsmæssigt er vidt forskelligt.

Så skal jeg vende mig til selve forslaget. Forslaget er jo en del af udmøntningen af finanslovsforliget, og det var vel ikke så underligt, at De Konservative ikke behøvede lang tid for at tale sig varme af glæden over det her forslag.

Den socialdemokratiske ordfører, fru Lissa Mathiasen, sagde, at dette var gjort med næn-